

„Pokoj vám!“

Římskokatolická farnost Tuchoměřice

18.4.2021 (3. neděle velikonoční)

(Sk 3,13-15.17-19; Ž 4; 1 Jan 2,1-5a; Lk 24,35-49)

Dnešní evangelium vypráví, jak se učedníci setkali s Ježíšem hned po vzkříšení. Ale i když žijeme po Nanebevstoupení a nemůžeme se setkat fyzicky se vzkříšeným Ježíšem tak, jak to prožili apoštolové, tento text nám může říct hodně o tom, jak se můžeme setkat s Ježíšem a co chce ukázat a říct nám, kteří žijeme 2000 let poté.

První důležitá věc v tomto textu je, že učedníci byli spolu a mluvili o tom, co prožili. Tito dva učedníci, kteří „vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba“, jsou ti učedníci, kteří se vrátili z Emauz, a je také přítomno jedenáct apoštolů a určitě i další (včetně žen). Ve Skutcích apoštolů je napsáno, že v podobné situaci jich bylo 120. Ježíš se objevuje tam, kde je živé společenství, které se shromažďuje kvůli němu a mluví o něm. Nedělní mše sv. je pro nás to místo, kde se shromažďujeme kvůli Ježíši a kde mluvíme o něm. V této době koronaviru nemůžeme být všichni pohromadě na jednom místě, ale ti, kteří se nedostanou do kostela, můžou se účastnit online nebo pořádat domácí bohoslužbu v rodině. Je to způsob, jak vyjádřit, že společenství je pro nás důležité. Ale nesmíme ztratit touhu setkat se všichni společně, abychom „svorně setrvali v modlitbách“, jak je napsáno ve Skutcích apoštolů (Sk 1,14). A nesmíme ztratit naději, že to bude brzo možné! Protože i když Ježíš je přítomný v životě každého z nás, je také přítomný, setkáme-li se v rodině doma nebo sledujeme-li mši sv. online, je ale obzvláště přítomný, když se celé společenství shromažďuje ke slavení eucharistie, a svaté přijímání je síla, která posiluje naši schopnost žít náš každodenní život v přítomnosti Ježíše.

Když se Ježíš objevil uprostřed učedníků, jeho první slovo bylo „Pokoj vám“. A to slovo je také pro nás. Přítomnost Ježíše nám přináší pokoj. Protože on je vzkříšený a zvítězil nad smrtí. V této době můžeme mít důvody ke strachu. Hodně z nás už ztratilo někoho blízkého a můžeme mít strach o příbuzné, přátele nebo o sebe. Ale jako věřící, učedníci vzkříšeného Ježíše, nemáme propadat panice. Víme, že živý Ježíš je s námi i v této situaci a že nám říká: „Pokoj vám“. Nikdy neslibil, že křesťané nebudou nemocní nebo že

nebudou trpět a že nezemřou, ale sám trpěl a zemřel za nás, byl vzkříšen a ukázal nám, že smrt nemá poslední slovo, protože nový život, který nám dává, je věčný život. A věčný život už začíná v tomto světě. Ježíš vzkříšený ukázal učedníkům své rány a pojedl s nimi. Není éterická bytost, ale je reálně přítomný ve skutečném světě, ve kterém žijeme. Je přítomný v eucharistii a je přítomný v srdci každého z nás. Nikdy nejsme sami.

Pak je napsáno, že „Ježíš jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu“. Proto pokaždé, když se křesťané setkávají, čtou Písmo svaté a snaží se mu porozumět. K tomu je bohoslužba slova během mše sv. a k tomu by mělo sloužit i kázání. Ale k tomu jsou také biblické hodiny, které hodně farností nabízí a které chceme také obnovit v naší farnosti.

Ježíš učedníkům řekl: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých“. A přidává: „V jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“ Radostná zpráva, kterou nám Ježíš přináší, není jenom pro nás. V prvním čtení ze Skutků apoštolů Petr řekl také: „Bůh ho vzkřísil z mrtvých a my jsme toho svědky“. Je to jako „refrén“ ve Skutcích apoštolů „My jsme toho svědky“. A to platí pro každého z nás. Když se setkáme s Ježíšem ve společenství věřících, v jeho slovu nebo v eucharistii (a to všechno prožíváme během mše svaté), máme svědčit o pokoji a naději, kterou dostáváme od něho. „Jděte ve jménu Páně“, říká kněz na konci mše sv. Je to naše poslání. Máme předávat pokoj a naději našemu světu, tomuto světu, který „Bůh tak miloval, že poslal svého jediného syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3,16).

Možná se necítíme schopni nebo hodni tohoto poslání: jak můžeme svědčit věrohodně o radostné zvěsti, když sami máme pochybnosti a strach? Učedníci byli ve stejném rozpoložení. Měli strach a pochybnosti, byli uzavření, ale Ježíš o tom věděl, jak také ví o naší omezenosti. Proto řekl. „Hle – já vám pošlu toho, koho slíbil můj Otec. Vy tedy zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti“. To mluvil o Duchu svatém, kterého poslal apoštolům o Letnicích... a kterého jsme všichni dostali ve křtu a v biřmování. O Letnicích apoštolové, kteří byli ještě uzavření ze strachu, dostali sílu „vyjít“ a hlásat radostnou zvěst. Za několik týdnů budeme znovu slavit slavnost Seslání Ducha svatého. Ale už teď prosme o milost prožít přítomnost Ježíše ve společenství, přijmout jeho pokoj, rozumět jeho slovu a nechat se vést Duchem svatým, abychom mohli „vyjít“ ze své uzavřenosti a svědčit o radostné zvěsti věčného života.

Otec Alain Cleysac CCN, administrátor farnosti